

קו:

שני דיני פרק שלשה עשר כתובות

עין משפט
נר מצוה

סו א מ"י מ"ד מהלכות
שקלים הלכה א'
סו ב מ"י טס הלכה ט
ב"מ:

מוסף רש"י

לב בית דין. על הכנסת
(מחנות טו): וכל מדי
לדבר עמנו כדל כג
ועבדותו א"ל. העולה
עולה ראשונה. דמיני
נני סדר המערכה ועבר
עליה הסגן ע"ש כנף
בכף וערך עליה ששלה,
ה' יעיר דרש, ששלה
היא ראשונה שלל היא
הקטר קודם לממד של
שאר (ב"מ הו). היתה
משמח העולה תהא
ראשונה לכל הקרנות
(מחנות טו). מללל כפי
וערך עליה עולה אלה
ועולה ה' קאמר וערך
עליה מד העולה השנייה
המזכה תהא לכל העולות
והיו עולת מחר מפסח
קרנות, דקרבן מחר כפי
כרסא ופסחים וכו' וכו'
זכריו טו): לו: דל' לחוריי
בעלמל אלא שקיעתו
עולה עולה ושלם, שגבו
וערך עליה ויחל (ד"ה).
לקרין קודם. כשחמת
טעל לקרין מאתן נפסח
כנסת לעולה ומקרבן
אספ, ולכן קרן היו
נדלמ, מלמל שמכיל לו
חלום לחור עולה, הכי
למקין קודם דשעות
יכו: ע"ש) כ"ק כנסת שח
למס (מחנות צ מנ"ח).

הוספות ר"ד

אליהו וזכא: מן החם
מותר שירי הלשכה מה
היו עושין בהן לוקחים
בהן יינות שגמים והלכות
והשכר להקדש דרבי
ר' ישמעאל ר' עקיבא
אמר אין משתכרין בשל
הקדש ולא בשל עניים
בשל הקדש אין עושה
במקום עשירות בשל
עניים דלמא מיתירי עניא
ולכא למיחבא ליה: חנן
אמר וכו' והלכות כהן
כדאמר' לסקן דרוקא
כשבוה לכותב כחובתה
או תגבה בלא
שבוה אבל כשחובתה
מנות ייבוקן לה בלא
שבוה אימר רב אמר

ובי גבו והותירו מאי הוי. אבל אהך דלעיל לא פריך בית גרמו
וזית אנטינמ דכלל הנהו היו בית ישראל מקדישין אותן לזורך
קן כמו לזורך דכרס עולת שכל אותן דכרס רגילות הן והיינו דקמני
דנחין מתרומת הלשכה עולתה ולא קמני מותר היינו משום דלאו ממחמת
לכ ב"ד מישמרו אלא ממחמת ישראל

אבל להך מירוצא פריך דמסיק היכא
דלא הותירו אסורי הויכא והויכא דהומירו שרי
פריך מאי שאל דהא פשיטא שלא לדעת
קן מקדישין כיון דלא שרת ליה כי לא
הומירו ומשני לכ ב"ד ממנה עליהן
והן מקדישין לדעת ב"ד: תנא רבי
רבי ישמעאל ב"ר שרת באין מתרומת
הלשכה. הו מתרומת הלשכה היינו
מותר תרומת הלשכה כדמוכח במתני'
דפליג ר"ע דקמני מותר תרומת
לכלי שרת וא"ת כי פריך הש"ס ואימא
שיריים גופיהו והיינו משום דכמיני
שאר גופייהו דהא שאל הכסף היינו
מותר תרומת י"ל דנמילתא דפסיקא
ליה בעי לזוקמני קרא דהיינו שיריים
דכלל שנה איתנהו אכל גמור דלא
פסקא ליה לא יתא ליה לזוקמני
לקרא: כדאמר רבא העולה
עולה ראשונה. תימנה אמאי אילטרין
האי דרשא דרנא פסוק ליה מהיכא
דמפקא מתנייהו דוחים בפרק כל
התדיר (דף פט. וסו) דקמני כל התדיר
מחזירו קודם לחזרו הממדים קודמין
למוספין כי וקא בעי בגמרא מני"ל
ומתמה מנא לן דקמני טעמא מלמד
עולת הכקר אשר לעולת העולה באין
דהתם אילטרין היכא דליכא אלא חד
דלשמעין קרא דעקרין לגמרי
מוספין קמני תמידין לא היא דמהתם
מדיד קודם דמפיק התם מכאלה
תעשו שיהו כל עשיות שוות ואי כתי
האי גוונא מייירי מהתם לא נפקא לן
ועוד מסביר רישא דלכל התדיר
מחזירו קודם לחזרו מיינא דומיא
דנבא שאמריה דקמני כל המקודש
מחזירו קודם לחזרו דס טעמא קודם
להך עולה מפני שהוא מלמד כ"ו וכל
הך בקדימה משם מייירי והא נמי ליכא
לחזרו דאי מהתם דמלמד עולת
הכקר הוה אמילא דווקא עולה דקדימה
למוספין משום דמדידא ומוספין לא
דמירי אכל תמידין לעולת דנה דהוה
ליה נמי תדירא לעולת אימא לך לא
תקדום להכי אילטרין קרא דהעולה
עולה ראשונה דכמנחות פרק התכלת
דף מט. וסו) מייירי לקרא דרנא
בעא מיינה רב חייא בר אבא מרב
דסדא כזור שאין להס תמידין ומוספין
אי זה מהם קודם כ"ו ומסיק אמר ליה
תניתוה התמידין אין מעבדין את
המוספין ולא המוספין את התמידים
ה"ד אילמא דלית ליה ולקדס והתניא
תמיד של שחר ת"ל וערך עליה העולה ואמר רבא כ"ו אלא גדלות ליה
והי תמידין ומוספין דהיוס פשיטא שדמיר קודם אלא נמוספין דהיוס ותמידין דלמחר אלמא אקדימה דעולה למוספין מייירי לה ומינה דרשא
המשנה הוה ליה לחימיו דקמני כהדיא מלמד עולת הכקר ובהיהא דשיליה הגזול קמא (ב"מ דף ק"א. וסו) קשה יותר דקמני הביא אשמו עד שלא
הביא גזילו לא יא מפסח כגמ' מלמד איל הכפורים מכלל דכסף קדים ופריך אלא מעשה מלמד עולת הכקר ה"ו דמוספין כרישא והא מניא מנין
שלא יהא דבר כ"ו ואמר רבא העולה עולה ראשונה והשתא הוה ליה לחימיו תמני דכל התדיר דלדריה מדכתי' מלמד מכלל דעולה קדמה ונרא'
לפרש דודאי מדכתי' העולה נפקא דהקטרות תמיד קדמה להקטרות מוספין דגמי הקטרה הוה דכתי' מלמד עולת הכקר אשר לעולת התמיד מעשו
את אלה התם עשוי דמס וינהו והשתא ככ"ק לא הוה מני לחימיו תמני דכל התדיר דודאי גמי איל הכפורים משמע לשון מלמד דכסף קדים כיון
דהוה תמוז תהלה כפרשה והדר כתיב איל הכפורים אכל גמי עשיות ליכא למידק דמוספין קדמי כיון דכתיב עולה כרישא והדר עשוי דמס
דמוספין אכל הקטרה דמוספין כתיב כרישא להכי פריך שפיר מהוהו דרנא ומינה כההוא דמנחות ודאי הוה מני לחימיו היכא דכל התדיר:
ששמעו

מסורת הש"ס

א) ופסוקים י"א. מחנות
ע"ל: א) פסחים טז: יחמל
לו: כ"ק ק"א. מנחות מט.
מנחות טז: וי"מ נה. ומסו
ק"ג. א) וי"מ פ"ק קדישין
נ"ד: ד"ה מ"ד. ד) ק"ל
פ"ד ר"ב. ט) מנחות א'.
א) שקלים פ"ד ר"ב.
א) וי"מ ק"ג: ומסו פ"א:
מנחות פ"ט. תמיד כ"ט. ל"א.
ט) ויקרא א'. ט) ופסחים
מ"ז: א) א' ומגדל כ"ח.
ט) ג"ל א"ב.

תורה אור השלם

1. והכלותם וביאו לפני
הק"ל ויהודיע את שאר
הכסף וישערה כלם
לכתיב י"י בלי שרת
והעלות וכפות וכלי זכב
ויקח ויהיו מעילים עלות
בבית י"י המיד כל ימי
היהודיע
דברי הוי"ס ב"כ די
אך לא יעשה בית י"י
כסף מותרות
מקדשות ויצטרף כל כלי
זכב וכלי כסף מן הכסף
המזבא בית י"י כי לעשי
המלאכה יתגורו ויחוקבו
את בית י"י
מלכים ב' י"ב די-טו
3. ויקח על המזבא
חוקר בו לא תבנה ובער
עליה הכתר עצים בכקר
בבקר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי
השלמים: ויקרא ו' ה'

גליון הש"ס

נ"ב' מותר דרשמה לקין
המזבא. אם לא היה מותר
היו עשויים דבנה אלא יהיה
המזבא טהור. רבינו יונה
פ"ג דבבבב:

הגרות הגר"א

א) נ"ב' וליתנה וכלל.
מלת וליתנה עם הא"ו
ממלת וכלל מוספין וגי'ג
וכל כ"ה מירוצמל דקלמל
(פ"ד ר"ג):